

Danuta Milaszewicz

Uniwersytet Szczeciński
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
Katedra Makroekonomii
dmilasz@wneiz.pl

Elżbieta Jabłońska

Uniwersytet Szczeciński
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
doktorantka
jablonska.elzbieta@wp.pl

JAKOŚĆ RZĄDZENIA NA POZIOMIE LOKALNYM A INNOWACYJNOŚĆ POLSKICH REGIONÓW

Streszczenie: Zdolność do tworzenia innowacji stanowiących podstawę inteligentnego rozwoju zależy od wielu różnych czynników. Wśród nich istotna jest aktywność regionalnych władz publicznych i prowadzona przez nie polityka, ponieważ tworzą one warunki, w jakich odbywa się działalność innowacyjna podmiotów regionalnych. Głównym celem opracowania jest próba ukazania związków jakości rządzenia i innowacyjności polskich regionów (NUTS 2). Analiza została przeprowadzona na podstawie indeksu The European Quality of Government Index (EQI) oraz danych pochodzących z Regional Innovation Scoreboard, na podstawie których ustalono indeks innowacyjności regionów (RII). Uzyskane wyniki analizy regresji między badanymi zmiennymi wskazują na występowanie ujemnego związku między EQI i RII w polskich regionach.

Słowa kluczowe: innowacje, innowacyjność regionów, jakość rządzenia w regionach.

Wprowadzenie

Inteligentny rozwój oznacza uzyskanie lepszych (w ujęciu ilościowym i jakościowym) niż dotychczas wyników społeczno-gospodarczych, opartych głównie na wiedzy i innowacjach [Komisja Europejska, 2010, s. 5]. Innowacje są wynikiem działania różnych podmiotów, a proces ich kreowania zależy od powiązań tych podmiotów i ich współdziałania na poziomie regionu. O innowacyjności regionu decyduje wielu różnych czynników, specyficznych dla danego regionu. Wśród nich istotną rolę odgrywa aktywność regionalnych władz publicznych, ponieważ tworzy ona warunki, w jakich odbywa się działalność podmiotów regionalnych. Głównym celem opracowania jest próba ukazania związków między jakością rządzenia i innowacyjnością polskich regionów (na poziomie NUTS 2 – województw). Analiza przeprowadzona została na podstawie The European Quality

of Government Index z 2013 r. oraz danych pochodzących z Regional Innovation Scoreboard 2014. Zróżnicowanie jakości rządzenia i innowacyjności w polskich regionach zobrazowano miarami tendencji centralnej oraz zróżnicowania i asymetrii. Analizę związków ukazano na podstawie wyników analizy regresji.

1. Innowacje i innowacyjność regionów

Innowacje to w najszerszym ujęciu zmiany w zachowaniu [Halvorsen i in., 2005, s. 2]. W węższym ujęciu to implementacja nowego lub istotnie ulepszonego, z punktu widzenia podmiotu je wprowadzającego, produktu (wyrobu lub usługi), procesu, metody marketingu lub metody organizacji w zakresie praktyk biznesowych, miejsca pracy bądź relacji ze środowiskiem zewnętrznym (otoczeniem) [OECD/Eurostat, 2005, s. 46; GUS, 2014, s. 2]. Innowacjom i działalności innowacyjnej przypisuje się współcześnie kluczową rolę, uznając je za najważniejszy czynnik rozwoju gospodarczego zarówno na poziomie krajów, jak i wchodzących w ich skład regionów [Drucker, Goldstain, 2007].

Zdolność do tworzenia i adaptacji innowacji wspomagających rozwój gospodarczy regionu określana jest jako innowacyjność regionu [Olechnicka, 2012, s. 9]. W istotny sposób decyduje ona o konkurencyjności regionu, ponieważ przewagę konkurencyjną osiągają określone terytoria właśnie poprzez działania innowacyjne. Wysoki poziom innowacyjności regionu, poprawiający jego konkurencyjność, czyli zdolności do generowania wysokich i rosnących dochodów oraz wzrostu środków utrzymania jego mieszkańców [Meyer-Stamer, 2008, s. 3], zapewnia zatem nie tylko techniczne i ekonomiczne korzyści, ale generuje także regionalne korzyści społeczne.

Regiony, które chcą osiągać przewagi konkurencyjne, muszą dysponować warunkami sprzyjającymi innowacyjności, ponieważ jest ona wypadkową wielu procesów i zjawisk o charakterze społeczno-gospodarczo-przestrzennym. Innowacyjność regionu jest głównie pochodną istniejących w regionie proinnowacyjnych zasobów (ludzkich, rzeczowych, kapitałowych, informacyjnych) i predyspozycji do tworzenia innowacji [Nowakowska, 2009b, s. 20-21]. Zdolność regionu do tworzenia i dyfuzji innowacji uzależniona jest jednak nie tylko od działalności podmiotów gospodarczych, jednostek naukowo-badawczych czy instytucji otoczenia biznesu, ale wpływają na nią także podmioty władzy publicznej. Działalność regionalnych władz publicznych i prowadzona przez nie polityka uważana jest za istotny czynnik przesądzający o poziomie innowacyjności regionu [Chądzyński, Nowakowska, Przygodzki, 2007, s. 144-145; Kamińska, Fryc, Majecka (red.), 2007, s. 55].

2. Oddziaływanie władz regionalnych na innowacyjność regionu

Władze regionalne odgrywają fundamentalną rolę w procesie budowania zdolności innowacyjnych regionów. Pełnią one funkcję katalizatora i koordynatora proinnowacyjnych postaw i działań podejmowanych w regionie, a regionalna polityka innowacyjna postrzegana jest jako płaszczyzna i platforma spinająca oraz koordynująca innowacyjne działania poszczególnych aktorów [Nowakowska, 2009a, s. 207].

Władze regionalne mogą oddziaływać na region przez prowadzoną politykę i własną aktywność społeczno-gospodarczą finansowaną będącymi w jej dyspozycji zasobami finansowymi. W ramach tych działań wpływ władz regionalnych na innowacyjność regionu może być bezpośredni, poprzez ponoszone wydatki na edukację, B+R czy zamówienia publiczne [Uyarra, 2010; Uyarra i Flanigan, 2010]. Niezmiernie istotna jest w tym przypadku jednak nie tylko wysokość ponoszonych wydatków, ale także jakość świadczonych dzięki nim usług publicznych, która może stać się jednym z wielu elementów współzależnych, pozatechnologicznych czynników innowacyjności regionu. Co oznacza, że oddziaływanie władz regionalnych na innowacyjność regionu może być także pośrednie, przez tworzenie sprzyjających procesom innowacyjnym warunków, w których funkcjonują pozostałe podmioty.

Obie możliwości oddziaływania regionalnych władz publicznych na innowacyjność regionu, bezpośrednia i pośrednia, oznaczają, że władze regionalne nie tylko współtworzą i tworzą innowacje o charakterze technologicznym, ale także kreują środowisko innowacyjne, które może się stać specyficznym inkubatorem innowacyjności społecznej i gospodarczej [Noworól, 2012]. Władze publiczne stanowią także element regionalnego systemu innowacji, sprawując w nim koordynującą funkcję wynikającą z kształtowania regionalnej polityki innowacyjnej oraz tworząc z pozostałymi podmiotami tego systemu relacje (interakcje) uwarunkowane określonymi ramami instytucjonalnymi [Kopyciński, 2014]. Nie chodzi tu jednak jedynie o instytucje formalne określone ramami administracyjno-prawnymi, które sprzyjają współdziałaniu interesów prywatnych i publicznych, prowadząc do wytwarzania, stosowania i upowszechniania wiedzy [Doloreux, 2003]. Niezmiernie ważne dla tych procesów okazać się mogą także instytucje nieformalne, w postaci podzielanych norm i wartości, które przyczyniają się do redukcji kosztów transakcyjnych, zakorzenienia się działalności gospodarczej na danym terytorium oraz wzmocnienia współzależności i generowania tym samym korzyści współpracy lokalnej [Golejewska, 2012, s. 28].

Formalne i nieformalne instytucje rządowe przyczyniają się do określenia stopnia ekonomicznej niepewności w społeczeństwie oraz sposobu wykonania

decyzji zbiorowych. Są one odpowiedzialne za regulację procesów uczenia się i promowanie innowacyjnych działań, wspierają tworzenie wzajemnego zaufania oraz ułatwiają przekazywanie wiedzy między podmiotami. Dlatego obok nakładów na innowacje, przekrojowo-terytorialnych przepływów wiedzy i społeczno-ekonomicznych cech regionów, efekty regionalnej innowacyjności uzależnione są bezpośrednio od jakości rządowych instytucji regionalnych [Rodríguez-Pose, Di Cataldo, 2015]. Jakość rządu (*quality of government* – QoG) rozumiana jako jego bezstronność, skuteczność i nieskorumpowanie w realizacji swojej polityki, uznawana jest jako determinanta wielu procesów społecznych i gospodarczych [Rothstein, Teorell, 2008]. W literaturze przedmiotu istnieje powszechna zgoda, że dobre QoG jest warunkiem wstępnym długoterminowego i zrównoważonego wzrostu poziomu życia [Dellepiane-Avellaneda, 2010]. A przeprowadzone badania dla regionów europejskich wskazują, że jakość rządu ma wyraźny i pozytywny wpływ, na zmiany regionalnej innowacyjności [Rodríguez-Pose, Di Cataldo, 2015].

3. Innowacyjność i jakość rządzenia w polskich regionach

Innowacje odgrywają ważną rolę na szczeblu regionalnym, ale regiony są znacznie zróżnicowane pod względem innowacyjności. Dotyczy to także polskich regionów, których innowacyjność została porównana w tym opracowaniu na podstawie wskaźników indeksu innowacyjności regionów (RII) publikowanego przez Komisję Europejską. Metodologia oceny poziomu innowacyjności regionów w ramach RII jest taka sama jak przy ocenie innowacyjności krajów europejskich w Innovation Union Scoreboard. RII został obliczony jako średnia nieważona znormalizowanych wyników 11 wskaźników cząstkowych oceniających regiony w trzech obszarach potencjału innowacyjnego (RIIp), nakładów na działalność innowacyjną (RIIn), osiągniętych wyników w zakresie innowacyjności (RIIw) [European Commission, 2014, s. 37-42].

Tabela 1. Zróżnicowanie innowacyjności (trzy obszary RII) oraz jakości rządzenia (trzy filary EQI) w polskich regionach

Wyszczególnienie	Obszary RII			Filary EQI		
	RIIp	RIIn	RIIw	EQIj	EQIb	EQIk
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
min	0,2525	0,1207	0,1368	-1,1403	-0,5825	-01931
Q1	0,3338	0,1481	0,1665	-0,9013	-0,4386	-0,0026
Q2	0,3983	0,1556	0,1999	-0,7945	-0,3615	0,0119
Q3	0,4203	0,1634	0,2402	-0,6696	-0,2374	0,4411
max	0,6300	0,1829	0,2798	-0,5314	0,0266	0,6028

cd. tabeli 1

1	2	3	4	5	6	7
Średnia	0,3969	0,1544	0,2052	-0,8128	-0,3252	0,1744
IQR	0,0865	0,0153	0,0737	0,2318	0,2012	0,4437
Rozstęp	0,3770	0,0619	0,1695	0,6086	0,6086	0,7958
A	0,8299	-0,6156	-0,0208	-0,6819	0,4135	0,3458

Nota:

Q1 – kwartył pierwszy, Q2 – kwartył drugi (mediana), Q3 – kwartył trzeci, IQR – rozstęp ćwiartkowy, A – współczynnik skośności

Źródło: [European Commission, 2014, s. 68; www 1] oraz obliczenia własne.

Poziom innowacyjności polskich regionów w wyróżnionych trzech obszarach RII i jego zróżnicowanie przedstawiono w pierwszej części tab. 1. Jedynie 5 polskich regionów zostało zaliczonych do grupy umiarkowanych innowatorów, których indeks innowacyjności przyjął poziom między 50%-90% średniej UE, a pozostałe do grupy skromnych inwestorów, którzy osiągnęli wskaźnik innowacyjności niższy niż 50% średniej UE. Porównanie wartości min i max uzyskanych w poszczególnych obszarach RII wskazuje, że najwyżej oceniony został potencjał innowacyjny polskich regionów, a najniżej obszar nakładów na działalność innowacyjną. Zaprezentowane w tab. 1 wartości miar tendencji centralnej oraz zróżnicowania i asymetrii charakteryzujące innowacyjność polskich regionów pozwalają wnioskować, że:

1. Województwo mazowieckie charakteryzuje największy, a lubuskie najmniejszy potencjał innowacyjny i różnica między nimi jest znaczna – wartość rozstępu RIIp stanowi aż 60% wartości max. Mniejsze zróżnicowanie dostrzegane jest w grupach województw – wartość IQR pomiędzy $\frac{1}{4}$ regionów z najniższym i $\frac{1}{4}$ z najwyższym RIIp stanowi jedynie 26% Q1. Jednak dodatnia wartość A wskazuje, że ocena potencjału innowacyjnego więcej niż połowy województw jest niższa niż średnia dla wszystkich regionów.
2. W obszarze nakładów na innowacje najwyższą ocenę uzyskało województwo lubelskie, a najniższą świętokrzyskie – zróżnicowanie RIIIn między nimi wynosi 34% wartości max. O mniejszym zróżnicowaniu w tym obszarze także między grupami województw świadczy IQR, którego wartość, wynosząca ok. 10% wartości Q1, wskazuje, że pomiędzy 25% regionów ponoszących najmniejsze nakłady na innowacje, a 25% tych, które ponoszą najwyższe nakłady, różnice ocen są stosunkowo niewielkie. A lewostronna skośność, przy niemalże równych średniej i wartości Q3, świadczy o tym, że w tym obszarze innowacyjności nieznacznie dominują oceny wyższe niż średnia dla wszystkich regionów.
3. W ocenie regionalnych wyników innowacji ponownie przoduje województwo mazowieckie, a ostatnią pozycję zajmuje województwo lubelskie i różni-

ca między nimi jest znaczna – rozstęp wynosi 61% wartości max. W tym obszarze innowacyjności dostrzegalne jest także znaczne zróżnicowanie między grupami regionów o najniższych i najwyższych ocenach efektów innowacji – wartość IQR stanowi ponad 44% wartości Q1.

Pojęcie jakości rządu (QoG) odnosi się do pożądanego efektu sprawowania władzy publicznej [Agnafors, 2013] z reguły na terytorium całego kraju. Jednak w 2013 r. Instytut Jakości Rządu na Uniwersytecie w Göteborgu po raz drugi przedstawił ocenę QoG dla 236 regionów 28 krajów Unii Europejskiej i dwóch państw akcesyjnych (Turcji i Serbii) oraz dla 6 regionów Ukrainy. EQI został ustalony z uwzględnieniem znormalizowanych wyników 16 wskaźników cząstkowych (stanowiących odpowiedzi na pytania ankiety QoG) oceniających władze lokalne w ramach dostarczania edukacji publicznej, publicznej opieki zdrowotnej oraz w egzekwowaniu prawa. Wskaźniki te przydzielono do trzech filarów: jakość (EQIj), bezstronność i równe traktowanie (EQIb) oraz kontrola korupcji (EQIk). Autorzy EQI rozszerzyli swój indeks integrując go z poziomem krajowych wskaźników WGI (*Worldwide Governance Indicators*) Banku Światowego [Charron, Dijkstra, Lapuente, 2014].

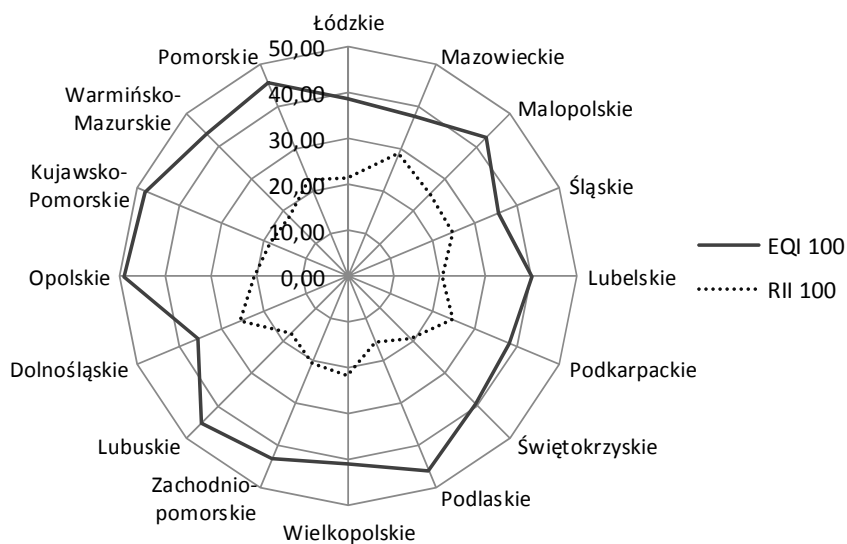
Zróżnicowania jakości rządu według filarów EQI w polskich regionach przedstawiono w drugiej części tab. 1. Porównanie wartości min i max w poszczególnych obszarach EQI wskazuje, że w polskich regionach najwyżej została oceniona kontrola korupcji, a najniżej filar jakości. Zawarte w tab. 1 wartości miar pozwalają na wyciągnięcie kilku wniosków:

1. Województwo małopolskie zostało ocenione najlepiej, a dolnośląskie najgorzej w filarze EQIj, a zróżnicowanie między tymi regionami jest znaczne, na co wskazuje wartość rozstępu, która jest prawie 2-krotnością wartości min (ujętej jako wartość bezwzględna). Jednak w ocenie tego filaru w regionach dominują wartości wyższe niż średnia. Między grupami regionów o najniższych i najwyższych ocenach EQIj zróżnicowanie nie jest już tak duże, gdyż IQR ma wartość nieco większą niż $\frac{1}{4}$ Q1 (co do wartości bezwzględnej).
2. W ocenie EQIb władz regionalnych najwyższą pozycję zajęło województwo kujawsko-pomorskie, a najniższą ponownie dolnośląskie, przy czym wartość rozstępu wskazuje na tak samo duże różnice ich ocen, jak w przypadku min i max wartości EQIj. Dodatkowo dodatnia wartość współczynnika skośności świadczy o tym, że ocena więcej niż połowy województw jest niższa od średniej dla wszystkich regionów. Rozstęp ćwiartkowy, którego wartość jest przeszło dwukrotnością wartości bezwzględnej Q1, charakteryzuje także znaczne zróżnicowanie pomiędzy grupami regionów o najniższych i najwyższych ocenach tego filaru.

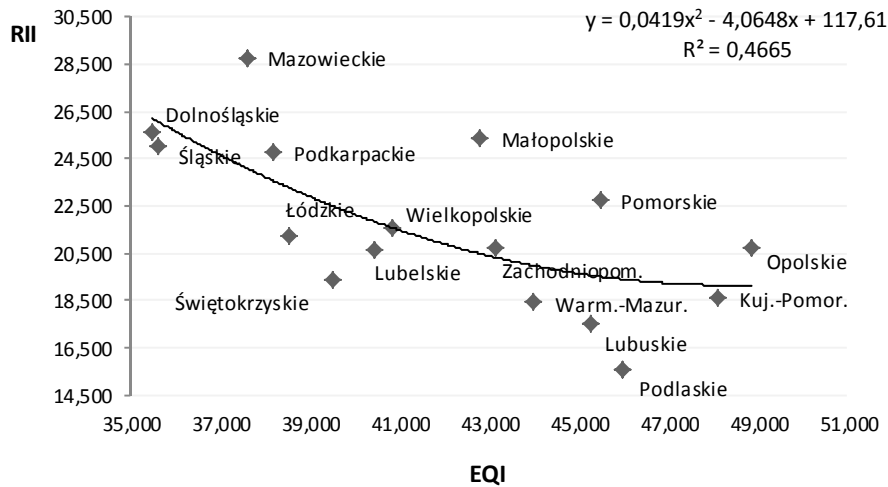
3. Pod względem kontroli korupcji najwyższą ocenę otrzymało województwo opolskie, a najniższą śląskie; wartość rozstępu między nimi jest większa niż w pozostałych dwóch filarach EQI. Dodatnia wartość współczynnika skośności wskazuje, że ocena kontroli korupcji dla więcej niż połowy województw jest niższa niż średnia dla regionów. Także pomiędzy grupą województw o najniższych i najwyższych wskaźnikach EQIk zróżnicowanie ocen jest duże, gdyż IQR dla tego filaru ma najwyższą wartość.

4. Związek innowacyjności i jakości rządzenia w polskich regionach

Na rys. 1 przedstawiono sumaryczne indeksy EQI oraz RII dla wszystkich polskich regionów, korzystając z ich wyskalowanych wartości, umożliwiając łatwiejsze porównanie regionów pod względem dwóch analizowanych cech. Widoczne duże zróżnicowanie indeksów innowacyjności i QoG, sumarycznie ujętych bez podziału na obszary i filary, potwierdza duże zróżnicowanie polskich regionów pod tym względem. Do grupy regionów o najwyższej wartości sumarycznego EQI (powyżej 43,99 czyli Q3) należą województwa podlaskie, opolskie, kujawsko-pomorskie i pomorskie. Jednocześnie jednak dwa z nich, podlaskie i kujawsko-pomorskie, łącznie z województwami lubuskim i warmińsko-mazurskim to regiony o najniższym sumarycznym wskaźniku innowacyjności (mniejszym niż Q1, czyli 19,21).

Rys. 1. Wartość sumarycznego indeksu RII oraz EQI dla polskich regionów

Rys. 2. Zależność RII oraz EQI w polskich regionach

Natomiast województwa mazowieckie, śląskie, podkarpackie i dolnośląskie charakteryzują się najniższymi ocenami sumarycznymi EQI (poniżej wartości Q1, czyli 38,51). A jednocześnie trzy z nich (mazowieckie, śląskie i dolnośląskie) łącznie z województwem opolskim stanowią grupę czterech regionów, których innowacyjność jest najwyższa (sumaryczne EQI przyjmują wartości większe niż Q3, czyli 24,82). Wyniki te sugerują ujemną zależność między jakością rządzenia na poziomie regionów, a ich innowacyjnością. Potwierdzeniem tego jest rys. 2. Ujemnie nachylona linia trendu świadczy o negatywnym powiązaniu między badanymi zmiennymi (cechami regionów). Siła tego związku jest umiarkowana i jedynie mniej niż 50% zróżnicowania innowacyjności polskich regionów wyjaśniana jest zróżnicowaniem QoG.

Podsumowanie

Pojęcie innowacyjności oraz jakości rządzenia można zastosować do różnych poziomów agregacji gospodarczej, a także, jak w tym artykule, odnosić je do poziomu regionalnego i dokonać porównań regionalnych oraz oceny związków między tymi kategoriami. Uzyskane wyniki sugerują duże zróżnicowanie polskich regionów pod względem analizowanych cech. Analiza innowacyjności polskich regionów wskazuje, że szczególnie duże różnice występują w ich potencjale innowacyjnym oraz uzyskiwanych przez nie wynikach innowacyjnych.

Natomiast w subiektywnej ocenie, dokonanej przez mieszkańców województw, większość regionalnych rządów w Polsce charakteryzuje niska kontrola korupcji oraz bezstronność i równe traktowanie obywateli. Nisko oceniona także jakość dostarczanych usług edukacji i opieki zdrowotnej. Uzyskane wyniki wskazują także, że innowacyjność polskich regionów, mierzona RII, nie jest pozytywnie powiązana z jakością rządzenia na poziomie lokalnym, wyrażoną EQI. Ten negatywny charakter związku powinien być przedmiotem dalszych pogłębionych analiz.

Podkreślić jednak należy, że chociaż regionalnemu sektorowi publicznemu przypisuje się ważną rolę w tworzeniu środowiska innowacyjnego i regionalnych systemów innowacyjnych, to jest on tylko jednym z elementów je tworzących. Innowacyjność regionów jest wynikiem zbiorowych wysiłków podejmowanych przez wszystkich aktorów zaangażowanych w ten proces, a jej zwiększenie wymaga m.in. współdziałania, integracji i wewnętrznej współpracy podmiotów w regionie, otwartości na współpracę z jego otoczeniem, a także przyrostu kapitału społecznego. Ten ostatni jest niezbędnym warunkiem zarówno wzrostu innowacyjności, jak i poprawy jakości rządzenia w polskich regionach.

Literatura

- Agnafors M. (2013), *Quality of Government: Toward a More Complex Definition*, "American Political Science Review", Vol. 107, No. 3, s. 443-455.
- Charron N., Dijkstra L., Lapuente V. (2014), *Regional Governance Matters: Quality of Government within European Union Member States*, "Regional Studies", No. 48(1), s. 68-90.
- Chądryński J., Nowakowska A., Przygodzki Z. (2007), *Region i jego rozwój w warunkach globalizacji*, Wydawnictwo CeDeWu, Warszawa, s. 144-145.
- Dellepiane-Avellaneda S. (2010), *Review Article: Good Governance, Institutions and Economic Development: Beyond the Conventional Wisdom*, "British Journal of Political Science", No. 40, s. 195- 224.
- Doloreux D. (2003), *Regional Innovation Systems in the Periphery: The Case of the Beauce in Québec (Canada)*, "International Journal of Innovation Management", No. 7 (1), s. 67-94.
- Drucker J., Goldstain H. (2007), *Assessing the Regional Economic Development Impacts of Universities: A Review of Current Approaches*, "International Regional Science Review", Vol. 30(1).
- European Commission (2014), *Regional Innovation Scoreboard 2014*.
- Golejewska A. (2012), *Kapitał ludzki, innowacje i instytucja a konkurencyjność regionów Europy Środkowej i Wschodniej*, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa.
- GUS (2014), *Nauka i technika w 2013 r.*, Warszawa.

- Halvorsen T., Hauknes J., Miles I., Roste R. (2005), *On the Differences between Public and Private Sector Innovation*, Public Report No. D9, NIFU STEP, Oslo.
- Kamińska T., Fryc J., Majecka B., red. (2007), *Efektywność gospodarki opartej na wiedzy. Teoria i praktyka*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.
- Komisja Europejska (2010), *Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającemu włączeniu społecznemu*, KOM(2010) 2020 wersja ostateczna.
- Kopczyński P. (2014), *Mechanizm koordynacji w polityce innowacyjnej w świetle koncepcji współzarządzania wielopoziomowego (multi-level governance). Przykład województwa małopolskiego i świętokrzyskiego*, „Zarządzanie Publiczne”, nr 4(30), s. 31-46.
- Meyer-Steamer J. (2008), *Systemic Competitiveness and Local Economic Development* [w:] S. Bodhanya (red.), *Large Scale Systemic Change: Theories, Modelling and Practices*, Duisburg January.
- Nowakowska A. (2009a), *Budowanie zdolności innowacyjnych regionów – wnioski z badań* [w:] A. Nowakowska (red.), *Zdolność innowacyjna polskich regionów*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.
- Nowakowska A. (2009b), *Regionalny kontekst procesów innowacji* [w:] A. Nowakowska (red.), *Budowanie zdolności innowacyjnych regionów*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.
- Noworól K. (2012), *Paradygmat partycypacji publicznej a innowacyjność w prowadzeniu spraw publicznych*, „Współczesne Zarządzanie”, nr 2, s. 51-61.
- OECD/Eurostat (2005), *Oslo Manual: Guidelines for Collecting and Interpreting Innovation Data*, http://metrics.ekt.gr/sites/emetrics/files/Manuals/OSLO-EN_2005.pdf (dostęp: 15.11.2015).
- Olechnicka A. (2012), *Potencjał nauki a innowacyjność regionów*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa.
- Rodríguez-Pose A., Di Cataldo M. (2015), *Quality of Government and Innovative Performance in the Regions of Europe*, „Journal of Economic Geography”, No. 4, s. 673-706.
- Rothstein B., Teorell J. (2008), *What is Quality of Government? A Theory of Impartial Government Institutions*, „Governance: International Journal of Policy, Administration and Institutions”, No. 21, s. 165-190.
- Uyarra E. (2010), *Opportunities for Innovation through Local Government Procurement. A Case Study of Greater Manchester*, NESTA Making Innovation Flourish, https://www.nesta.org.uk/sites/default/files/opportunities_for_innovation_through_local_government_procurement.pdf (dostęp: 18.11.2015).
- Uyarra E., Flanagan K. (2010), *Understanding the Innovation Impacts of Public Procurement*, „European Planning Studies”, No. 18(1), s. 123-143.
- [www 1] <http://qog.pol.gu.se/data/datadownloads/qogeuregionaldata> (dostęp: 2.11.2015).

**THE QUALITY OF GOVERNMENT AT THE LOCAL LEVEL
AND INNOVATIVENESS OF POLISH REGIONS**

Summary: The ability to innovation depends on many different factors. Among them, the operations of regional public authorities and their policies are important because they create the conditions in which innovative activities of regional entities take place. The main objective of this study is the attempt to show the relationships between the quality of government and innovativeness of Polish regions (NUTS 1). The analysis was carried out on the basis of The European Quality of Government Index (EQI) and data from the Regional Innovation Scoreboard, on the basis which regional innovation indexes were established (RII). The results of the regression analysis between the studied variables indicate a negative relationship between EQI and RII in Polish regions.

Keywords: innovation, regional innovativeness, quality of government in the regions.